

ISLAYA

***Spravodaj klubu kaktusárov a sukulentárov ISLAYA
v Trnave – ZO SZZ***

2/2002

Strombocactus disciformis (D.C.) Br. & R. ssp. esperanzae GLASS & ARIAS

Úvodník ■ Blažej Strašifták	2
Výstava kaktusov a sukulentov 2002 ■ Blažej Strašifták	3 – 7
Výlet do Ostravy 2002 ■ Mário Snopka	7 - 9
Expozícia Mgr. R. Karasa na Flóre 2002 ■ Martin Mikuš	10
Kaktusárska jar 2002 VIII. bratislavské sympózium ■ Ing. Juraj Ladáni	11 – 15
Výsevy semien ■ Blažej Strašifták	15 – 17
Skleníky,...alebo letom svetom konštrukčných materiálov ■ Ing. Róbert Cipár	17 - 18
Eulychnia PHILIPPI ■ Mário Snopka	19 - 20
Argentína ■ Mário Snopka	21 - 25

Islaya© spravodaj Klubu
kaktusárov a sukulentárov
ISLAYA v Trnave

Redakčná rada:

Blažej Strašifták

Ing. Juraj Ladáni

Martin Mikuš

Mário Snopka

Grafická úprava:

Blažej Strašifták

Martin Mikuš

Tlač:

Luboš Žemla

Tlačené dňa: 19.8.2002

<http://islaya.host.sk>

islaya@stonline.sk

Foto na obálke:

Strombocactus disciformis ssp. esperanzae

Zo zbierky Miroslava Halfara z Frýdku- Místku

Foto: Mgr. Róbert Karas

Úvodník

Blažej Strašífták

Vážení členovia klubu, vážení priatelia kaktusári. Ako sme začali, tak pokračujeme. Iste ste si všimli, že máme v redakčnej rade problémy s termínmi vydania. Hoci máme naplánované tento rok štyri čísla, dnes to vyzerá tak, že sa nám to asi nepodarí.

Po zvolení päťčlennej redakčnej rady na februárovej schôdzi sme mali predstavy o jej činnosti príliš optimistické. Ako sa ukázalo, všetko je po starom. V minulom roku pracoval na spravodaji v prevažnej miere pán Mikuš. Časopis vychádzal v takej forme, že bol kritizovaný viacerými členmi. Kritizovať je však jedna vec a urobiť niečo pre zlepšenie, to je už niečo iné.

Náš klub má 22 členov, z toho tri štvrtiny pasívnych. Štvrtina sa ani nezúčastňuje na schôdzach. Asi je to tak normálne. Väčšina ľudí je v klube kvôli kontaktom s ostatnými pestovateľmi svojich obľúbených rastlín a netuži sa realizovať v takýchto aktivitách. Naším problémom je nízky počet aktívnych členov a aj v tom, že nemáme žiadneho profesionála, ktorý by mal s tvorbou časopisu skúsenosti. Robíme náš spravodaj iba z nadšenia a to veľakrát nestačí. Táto práca si vyžaduje príliš veľa času, ktorého zvlášť v letných mesiacoch nikdy nie je dost. Je to potom akési silené, akoby za každú cenu.

Nie všetci sú schopní a ochotní niečo napísať, ale s takýmito problémami sa stretávajú aj v oveľa väčších kluboch, ako je náš. Pritom tém je na písanie dost. Tohtoročná výstava bola na lepšej úrovni

ako tie predošlé, ale určite máme ešte rezervy. Aj tu vidím priestor, kde sa dá prispieť nápadmi a pripomienkami. Začali sme rubriku „ako to robím ja“. To je nevyčerpatelný zdroj tém, možnosť písania o vlastných spôsoboch pestovania. Každý máme svoje metódy, ktoré používame a možno by stálo zato, zoznámiť s nimi ostatných kolegov.

Riešenie tiež vidím v lepšej organizovanosti a rozdelení práce v redakčnej rade. Je potrebné určiť jednotlivým členom rady konkrétne povinnosti, aby každý vedel, čo sa od neho očakáva a ktoré úlohy by mal do akého termínu splniť. Keď chceme, aby náš časopis vychádzal aj naďalej, nemôžeme nechávať všetku prácu na dvoch - troch ľuďoch. Bolo by vhodné, aby si všetci uvedomili, že nie je isté, ani samozrejmé, že musí vychádzať. Tiež by nebola na škodu väčšia disciplína pri včasnom dodaní článkov. Niektorí naši členovia nám ochotne prisľúbia napísať článok na navrhovanú tému, ale problém je dostať ho od nich. O nejakom termíne ani nehovoriac. Pre nedostatok článkov, sme sa rozhodli, že budeme uverejňovať aj tie, ktoré vyjdú v časopise Kvety a záhrada, kde píšeme do rubriky o kaktusoch a sukulentoch.

Hoci sa nám súčasný stav nepáči, môžeme byť radi, že sa nám ho nakoniec aspoň podarí vydať. Akou cestou sa bude tento vývoj uberať, záleží len na nás.

Výstava kaktusov a sukulentov 24. -26. 2002.

Blažej Strašifták

Táto naša výstava bola už tretia v poradí a z dvoch predošlých sme nejaké skúsenosti získali. Z nedostatkov sme sa poučili, nenechali sme tomu voľný priebeh ako v minulom roku, ale podnikli sme kroky na zabezpečenie lepších podmienok. Výbor klubu s podporou nášho patróna prof. PhDr. Jozefa Vidu, inicioval stretnutie na pôde Okresného výboru Slovenského zväzu záhradkárov, s pani tajomníčkou ing. Ivetou Plačkovou. Pani tajomníčka uskutočnila s našim predsedom ing. Cipárom stretnutie s riaditeľom Západoslovenského múzea PaedDr. Tiborom Díte, s ktorým

dohodli pre nás lepšie podmienky pri usporiadaní výstavy. Nie všetky sľuby však boli splnené a z bezplatného prenájmu átria sa stalo dobrovoľné nájomné, keď výšku poplatku nechali na nás.

Jednou z lepších podmienok bola možnosť chystať výstavu už od pondelka, čo sme nevyužili v dostatočnej miere. Zámer bol dobrý a spôsob ako sme výstavu chceli organizovať bol správny, ale rastliny budeme musieť mať v budúcnosti na mieste už v stredu, aby sme mali celý štvrtok len na aranžovanie.

Čo sa samotného aranžovania týka,

Pekné prostredie múzea je vhodné na poriadanie výstav

Foto: Róbert Karas

Ukážka vrúbľovania a výsevov pútala pozornosť

Foto: Róbert Karas

nemali sme pripravenú žiadnu koncepciu ani návrh rozmiestnenia rastlín a tak začiatok týždňa využili páni Karas, Mikuš a Snopka aspoň na privezenie stolov a stánkov. Asi z obavy zo zlého počasia sme trochu zaváhali so skorším privezením rastlín do múzea. Prejavilo sa to väčším zhomom pri dokončovaní inštalácie. Hoci návrh umiestňovať rastliny podľa rodov sme dohodli ešte v apríli a odobrili sme ho na májovej schôdzi, nedotiahli sme tento projekt do konca. Niektorí naši nedisciplinovaní členovia priniesli totiž rastliny až na poslednú chvíľu a uložiť ich podľa pôvodnej koncepcie i keď sme s tým zámerom začali,

už nebol čas. Naskladali sa preto kde sa dalo, čo bolo na škodu veci, lebo pôvodne zamýšľaná inštalácia by bola iste efektnejšia. Tohtoročná výstava bola zásobená rastlinami v dostatočnej miere. Napočítali sme skoro tisíc rastlín. Najväčšiu zásluhu na tom mal pán Mgr. Karas. Dovoz a po skončení aj odvoz rastlín zabezpečil svojou dodávkou a týmto vyriešil problém niektorých členov, ktorí boli ochotní vystavovať, ale nemali možnosť dopravy rastlín. Jeho aktivita bola o to hodnotnejšia, že za svoju činnosť si nenárokoval žiadnu protihodnotu. Mal zásluhy aj čo sa týka organizovania a inštalácie výstavy. Bolo

poznať, že má s tým po svojich projekciách na významných podujatiach ako Flóra, Agrokomplex a pod. bohaté skúsenosti. Jeho nápad s ukážkou kaktusovej a sukulentnej skalky, ktorú veľmi pekne zrealizoval pán Mikuš bol príjemným oživením našej výstavy. Dobre vyzerala a návštevníkov zaujala aj jeho výstava fotografií.

Svojimi nádhernými pohľadmi na sukulenty a krajinu Južnej Afriky našu výstavu značne obohatil. Zaujímavá bola iste aj ukážka výsevov a vrúbľovania, ktorú zabezpečili páni ing. Ladáni, ing. Maletič a Strašífták i keď umiestnenie na lavičke nebolo práve najvhodnejšie.

Myslím si, že terajšej výstave sa nedalo nič podstatnejšieho vytknúť. Zúčastnilo sa jej veľa ľudí z Trnavy a okolia. Prišli návštevníci z Bratislavy, Piešťan, ale aj z Martina a Dubnice. Prišlo veľa detí a študentov z Trnavských škôl. Bol som tam celú dobu výstavy a prázdno tam nebolo nikdy. Chvilami bol v predaji taký nával, že sme nestíhali a zákazníci museli dlhšie čakať. Bolo to z dôvodu dobrej propagácie výstavy. Urobili sme ju formou roznášania plagátov po školách, obchodoch, firmách a pod. Rozdávali sme letáky aj na bratislavskom sympóziu. Najväčšou mierou sa na roznášaní plagátov podie –

Kaktusová skalka ozvlášťovala celkový dojem

Foto: Mgr. Róbert Karas

Ľali páni Snopka a Strašifták. Od niektorých návštevníkov sme sa dozvedeli, že boli informovaní cez Internet. Trochu smutné ale je, že nie z našej stránky, ale z Nitrianskej od pána Gígela, s ktorým máme kontakty a na bratislavskom sympóziu nám to prisľúbil. Istý podiel v informovanosti o výstave mal aj Okresný výbor SZZ, ktorý o nej informoval všetky základné organizácie. Hoci o výstave hovoríme, ako o spoločnej akcii nášho klubu, nepodieľali sa na nej všetci rovnako. Zarážajúca je veľmi slabá účasť a nezáujem našich členov pri príprave a ukončení, teda s rozvozom rastlín a upratovaní v múzeu po výstave. Mrzí ma, že členovia klubu, ktorí sa na výstave nepodieľajú svojimi rastlinami, nie sú ochotní ani pomôcť pri dovoze a odvoze rastlín i keď aspoň takto by mohli

pomôcť vystavujúcim, ktorí s tým majú nemalé problémy. Tu by som chcel vyzdvihnúť okrem už spomínaného p. Karasa aj pánov Mašku, Mikuša, Snopku a Strašiftáka ktorí venovali príprave výstavy aj jej ukončeniu najviac času. Ale tiež páni Machálek, Galgóci a Žemla, ktorí s vyššie menovanými pomáhali pri uprataní múzea a pri zvoze a odvoze rastlín. Páni Maška a Strašifták boli tiež v predaji celú dobu výstavy a tým zabezpečili bezproblémový predaj aj vyúčtovanie za rastliny. Niektorí prišli pomôcť aspoň vo štvrtok poobede s aranžovaním, ale sú aj takí, ktorí sa neprišli na výstavu ani pozrieť. Poďakovať by som sa chcel aj pánom, ktorí prišli do služieb ako sľúbili. O tombole sa už pred výstavou dlho diskutovalo a boli aj návrhy na jej zrušenie.

Fotografie p. Karasa

Foto: Mgr. Róbert Karas

Tohtoročná výstava však dokázala, že sme rozhodli správne, keď sme ju zrealizovali. Na jednej strane obohatila našu klubovú pokladňu, na druhej bolo príjemné sledovať radosť detí, ale aj dospelých z vyhraných rastlín. Je bez pochyb atrakciou a oživením výstavy. Na čom sme sa v predchádzajúcej dlhej debata nedohodli, bolo zabezpečenie tomboly rastlinami. Vyhovárание sa na to, aby ju zabezpečili predávajúci nie je spravodlivé, nakoľko títo odvádzajú do klubovej pokladne daň z predaja 10%. Výťažok z tomboly je prínosom pre celý klub a celý klub by sa mal na nej aj podieľať. Po analýze, ktorú som po výstave urobil, som prišiel na určité počty, ktoré z nej vyplynuli.

Účastníkov sme mali tento rok pomerne dosť a môžeme s tohto stavu vychádzať. Na výstave sme potrebovali do tomboly skoro 300 rastlín, čo zabezpečíme, ak každý člen klubu nachystá na tento účel minimálne 13 rastlín. Máme na to celý rok do budúcej výstavy a nemal by to byť pre nikoho problém. Ďalšiu pripomienku mám k predaju. Tento rok sme sa snažili, aby sme zabezpečili čo najväčšie množstvo a sortiment predáva-

ných rastlín. V prípade nedostatku sme uvažovali pozvať predajcov z iných klubov. Nakoniec po prieskume, ktorý sme urobili sme usúdili, že by mal ich počet stačiť. Rastlín bolo dosť až do konca výstavy a návštevníci si mali možnosť odniesť pekné rastliny aj v závere výstavy, čo v minulosti nebolo samozrejmosťou. Z týchto skúseností vyplýva, že predaj by sme nemali mať problém zabezpečiť aj v budúcnosti. Chcel by som ale navrhnúť, aby predávajúci mohli iba tí členovia klubu, ktorí budú rastliny aj vystavovať, aby sme si nezamieňali výstavu s burzou, kde máme možnosť zbaviť sa ľahko prebytkov. Predaj by mal byť akousi formou odmeny za vystavovanie rastlín a práce spojenej s výstavou. Rád by som, aby ste sa k tomu vyjadrili v diskusii.

Nakoniec musím povedať, že výstava sa nám tohto roku vydarila nad očakávanie, najmä zásluhou ľudí, ktorí k nej pristupovali premyslene, zodpovedne a s nadšením. Všetkým patrí uznanie a vďaka. Nech je inšpiráciou pre tých menej aktívnych, aby sa nám i ich pričinením, tá budúcoročná vydarila ešte lepšie.

Klubový výlet 15. – 16.6.2002

Mário Snopka

Už sa stalo tradíciou, že každý rok navštívime kaktusárov iných klubov a raz za rok poriadame vcelku väčší klubový výlet. Tento rok pod názvom Ostravsko. Prihlásených bolo sprvu 14 ľudí, ale neskôr sa to zredukovalo na deviatich, takže išli dve autá so šoférmi p. Karasom, Maletičom. Ďalej sa zúčast-

nili p. Mikuš, Cipár, Strašifták, Plagány, Rožič a Snopka, toť „výkvet“ trnavskej Islaye. Tento rok sme vôbec nemeškali a odchádzame o 6⁰⁰ hod. od Kauflandu, s dojmom pekného počasia a plní očakávania.

Prvé zastavenie sme urobili u pána Halfara vo Frýdku - Místku v zbierke,

ktorá človeka vyvedie z miery. Prijatie bolo milé aj pán Halfar bol veľmi príjemný. Je tu možno vidieť tie najväčšie zaujímavosti, ako *Mammillaria sanchez* - majorodae, *luethiy*; *Ariocarpusy*; *Co-piapoe*; *Uebelmanie*; *Pedio-cactusy* a *Sclerocactusy* a množstvo ďalších. Všetko to bolo asi na 70 m², v zaujímavých skleničkách a v centrálnom skleníku. Po odpútaní od rastlín a s vyťahými očami sme sa rozlúčili a „bežime“ ďalej.

Ďalšia zastávka bola u pána Chvasteka v Baške, po dohode medzi 13⁰⁰ až 16⁰⁰ hod. Dohoda bola uskutočnená asi pred dvoma mesiacmi a keďže som ju viac nepripomenul, pána Chvasteka sme bohužiaľ nezastihli. Dobré nám padlo na tunajšom jazere pivo a iné nápoje. Po návrate späť nás po telefonickom spojení s ním, pustila do zbierky jeho matka. Videli sme množstvo výsevov, krásne telokaktusy a nádherne rozkvitnuté sulkorebúcie v skleníku nad garážou, ale bolo tam také teplo, snáď 257°C, takže pobyt vonku na slnku sa zdal ako príjemné osvieženie. Rýchlo sme sa rozlúčili a hľadáme ho do Palkovic k pánovi Kupčákovi. Mojou vinou ďalšie sklamanie. Nikto nebol doma, zrejme tou istou príčinou.

Skúsili sme sa nakontaktovať na pána Potyku, ktorý bol na programe až v nedeľu. Ochotne nám ponúkol návštevu jeho zbierky. Takže sme si pre-

V skleníku u p. Halfara

Foto: Róbert Karas

hľadali túto menšiu botanickú záhradu a množstvo namnožených rastlín. Boli tu k videniu *Uebelmanie*, *Sclerocactusy*, *Ferrocactusy*, aj krásny *F. chrysacanthus*, ale aj sukulenty dobre *Havortie*, *Hoodie*, *Pachypodiá* a množstvo ďalších. Cestou do ubytovne nás pán Potyka zaviedol do zbierky pána Karkouška. Zbierka bez špecializácie celkom bežná, ale bolo vidieť že pán Karkoušek sa o ňu dobre stará. Deň sme zakončili, ako inak v reštaurácii. Po večeri prebiehala dlhá debata na rôzne, prevažne kaktusárske témy. Najviac sa hovorilo o klubovej činnosti v ktorej by podľa názorov väčšiny mali byť určené pravidlá. Hovorilo sa o časopise a všetkých klubových aktivitách. Zhodli sme sa na tom, že takéto debaty nám veľmi chýbajú, pretože na schôdzkach sa v takej zostave málo stretávame aj časa máme vždy pre zaneprázdnenosť málo a ani pivo sa tam nečapuje. Debatovali sme do záverečnej a potom dlho do noci

aj na izbách. Mali sme aj z prežitého dňa dosť zážitkov, ktoré bolo treba prebrať. Cez noc trochu popršalo a spalo sa dobre. Ráno sme išli k pánovi Potykovi, ktorý nás celý deň sprevádzal po ďalších zbierkach. Prvá bola u pána Schlezingera na záhrade, kde sme videli množstvo gymnokalýcií, ale aj pár mexičanov a sukulentov. Mňa najviac zaujali Haageocereusy a Vatricania, ktorá do mojej zbierky pekne zapadla.

K pánovi Židekovi sa tešili hlavne sukulentári, ale príjemne sme boli prekvapení aj my. Zaujali nás krásne kvety *Adenium somalense*.

Prekrásne kvety adeníí ohromili aj ortodoxného kaktusára Foto: R. Karas

Pán Potyka nám dohodol aj zbierku pána Kupčáka, kde sme zavítali, prezreli si zbierku, výlučne zameranú na rastliny s pôvodom. Pekne upravená zbierka, medzi nimi nádherné *Eriosyce*, *Eulychnie*, *Echinopsisy*, *Mammillarie*, *Echinocereusy*, ale aj množstvo výsevov

U p. Kupčáka Foto: Mgr. Róbert Karas

Ďalšia zastávka bola u pána Petra Ligotského, ktorý sa zamerával na tilandsie a orchidey. Vcelku zaujímavý skleník, zaujímavé rastliny a krásne kvety. Výlet sme zakončili v reštaurácii „U krivého psa“, kde sme sa naobedovali a po krátkej debате sme sa rozlúčili s našim sprievodcom pánom Potykom a jeho synom. Opustili sme „Krivého psa“ a čakala nás už len dlhá cesta domov.

Čo povedať na záver. Výlet sa nám ako obvyčajne vydaril, aj napriek menším nedostatkom.

Expozícia Mgr. Róberta Karasa na Flóre 2002.

Martin Mikuš

V dňoch 1.5. – 5.5.2002 sa v Bratislave na výstavisku Incheba uskutočnila celoslovenská výstava kvetín Flóra. Ponuku vystavovať dostal aj náš člen Mgr. Róbert Karas. Ponuku prijal a tak začal rozmýšľať, ako expozičiu zostaviť, tak aby zaujala a páčila sa návštevníkom Flóry. Po dlhých úvahách sa nakoniec p. Karas rozhodol vystavovať bonsaj sukulenty, ktoré poznáme aj z našej výstavy a

z našej výstavy a

fotografie zo svojej cesty po JAR. Celú expozičiu vhodne dopĺňala sukulentná skalka.

Reakcie ľudí by sa dali opísať tromi najčastejšie vyslovovanými výrazmi: „Nádhera“, „Aha, to je perfektné“ a „Neskutočné, ako to mohli dopestovať také veľké, to je paráda“.

Expozícia splnila účel a tak na budúci rok sa snáď podarí postaviť expozičiu zasa.

Pohľad na celú expozičiu p. Karasa

Foto: Mgr. Róbert Karas

Kaktusárska jar 2002 -VIII. bratislavské sympóziu Ing Juraj Ladáni

Po roku sme sa znova stretli na bratislavskom sympóziu. Už ôsmy rok ho organizovali Klub kaktusárov Bratislava a Botanická záhrada Bratislava. Kto prišiel, isto neľutoval. Oživilí sme si v pamäti známe tváre priateľov sukulentnej flóry, ktorých na tejto akcii pravidelne každý rok stretávame. Nakúpili sme si prebytky zo zbierok priateľov z Bratislavy, Modry, Trenčína ale tento rok už aj z trnavských zbierok.

I tento rok mal byť program štandardný. V piatok priateľské posedenie pri táboráku v botanickej záhrade. Guláš a špekáčiky nahradila špecialita – mexická fazuľa. Vraj štípala dva krát, aj piva sa viac po nej vypilo. V sobotu doobeda prezentácia účastníkov v botanickej záhrade, burza rastlín, úvodná prednáška vonku za skleníkom, obed v jedálni internátu Družba. A popoludní štyri prednášky v prednáško – vej sále Prírodovedeckej fakulty UK. A na záver dňa posedenie pri táboráku. V nedeľu exkurzia do Ostravy a okolia.

Nie všetko sa podarí presne tak, ako si organizátori zaumienili. Piatkový večer pri táboráku znepríjemňovali komáre od Dunaja. Doštipaní kaktusári si však za to môžu sami – vraj majú sladkú krv. V sobotu dopoludnia odpadla prednáška priateľa Zoltána Tomáška – Biologická ochrana rastlín. Škoda. Snáď len dva metre dĺžky navyše chýbali elektrickej predlžovacej šnúre, aby bez problémov napájala diaprojektor a nik ju pritom nevykopol zo zásuvky. Ozvučenie auly zodpovedalo stavu nášho školstva. Prednášajúci si museli vystačiť len s vlastným hlasovým fondom. Necvičený hlas nepedagóga a neznalosť zásady prednášania, že prednášajúci musí byť počas rozprávania otočený tvárou k poslucháčom, znehodnotili prednášku o Bolívii. Ale ani tieto nedostatky nemohli pokaziť celkový dobrý dojem z tohtoročného sympózia.

A teraz už k prednáškam, ktoré túto jar odzneli (tak, ako som ich zachytil vo svojich poznámkach):

1. Posledné objavy z rodov *Conophytum* a *Othona*; J.Afrika, Namíbia – Petr Pavelka, ČR

Veľmi pekná prednáška počas ktorej nás jej autor previedol slovom aj obrazom cez náleziská sukulentov v Juhoafrickej republike. Pri troche fantázie sme mohli spolu s priateľom Pavelkom cestovať špeciálne upraveným terénnym autom po africkej divočine. Náklad 80l nafty a 80l pitnej vody na korbe dovolil vždy na tri dni opustiť civilizáciu a vydať sa za rastlinami.

Videli sme veľa kvalitných diapozitívov krásnych rastlín rodu *Conophytum*, *Othona*, ale aj *Aloe*, *Gazania*, *Gasteria*, *Hawortia*, *Jatropha*, *Pachypodium*, *Tylecodon* a *Trichocaulon*. Impozantné stromy *Aloe pillansii* dorastajúce do výšky až osem metrov kontrastovali miniatúram z rodu *Conophytum*. Videli sme *Conophytum tetragonum*, ktoré svojim presným geo –

metrickým tvarom a štyrmi škvrnami na temene pripomínalo hráčsku kocku, ktorou práve ktosi hodil číslo štyri. Kvitne nočným kvetom. Telom je mu hodne podobná novinka *C. cubicum*, ale tá kvitne cez deň. Krásny kaudex vytvára *Othona adriana*. Táto rastlina však bola vyhubená na jedinej známej lokalite (pán Rowley bohužiaľ presne opísal jej polohu). Rastliny *Tylecodon paniculatus* pre ich jedovaté šťavy sústavne decimujú miestni farmári. Menšie rastliny likvidujú a na veľkých osekajú listy až do výšky, do ktorej dosiahnu ovce.

Kto pozorne počúval, určite zachytil

aj cenné informácie pre pestovanie niektorých sukulentov. Napríklad *Conophytum stephanii* osídľuje južné svahy pahorkov. Na južnej pologuli je to svah odvrátený od slnka. Preto tam *C. stephanii* rastie medzi lišajníkmi. Rastlinu *Hawortia tessellata* označil p. Pavelka za tolerantnú, pretože znáša slnko aj tieň, znesie najviac vody ale aj sucha. O otonách z jeho zbierky prezradil, že ich v lete nepolieva. Ich stonky obsahujú silicu, tá zabraňuje ich vyschnutiu.

Rozlúčili sme sa pohľadom na obraz kristáty *Pachypodium namaquanum*.

Petr Pavelka v debate s PhDr. Igorom Drábom

Foto: Martin Mikuš

2. Bolívia; Ladislav Horáček, ČR

Z tejto prednášky mám dosť zmiešané pocity. Ťažko sa dali robiť poznámky, lebo hlas autora sa strácal v tak veľkej aule. K premietaným obrázkom len úchytkom utrásil krátku poznámku a pokračoval zábavným štýlom v rozprávaní kuriózných zážitkov z Bolívie. Práve tie akoby tvorili podstatu jeho prednášky. Čo bolo určité spestrenie programu, ale len pre prvé dve rady poslucháčov. Pritom sme videli veľa pekných diapozitívov. Pohybovali sme sa v nadmorských výškach od 2000 do 4000 m.n.m. Na bridlicových stenách, rozpadajúcich sa na íl, boli zachytené blossfeldie. Dostávali len ranné slnko. Netušil som, že aj parodie sa zaťahujú do zeme. Videli sme weingartie úplne zabalené do hustých pichliačov, tephrocactus telom veľmi pripomínajúci Echinocereus knippelianus. Nádherné kvety trichocereusov osviežovali vzduch v expedičnom aute. Tilandsie, sulcorebutie, Lobivia maximiliana s nádherným červenooranžovým kvetom, Sulcorebutia senilis s dlhými bielymi splývajúcimi vlasmi – to sú strohé poz -

Ladislav Horáček Foto: Martin Mikuš

námky v mojom zápisníku z tejto prednášky. Bonbónik na koniec – Yavia nová rastlina zo severnej Argentíny.

3. Kaktusy Chile; Michael Wohlschlager, Rakúsko

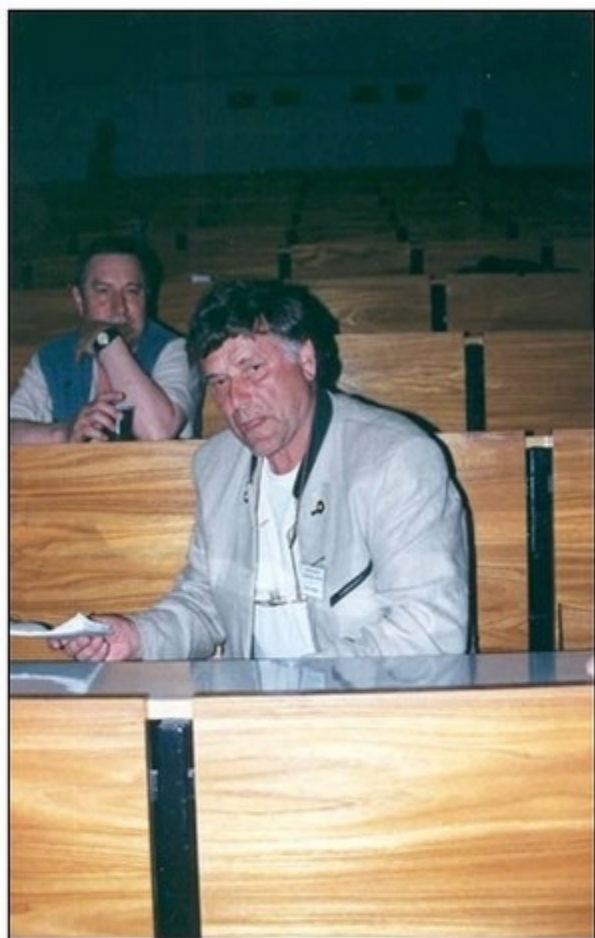
Pekná prednáška. Kvalitné obrázky, stručné a vďaka tlmočeniu Milanom Zacharom aj zrozumiteľné sprievodné slovo. Hneď pri úvodných obrazoch som získal pocit, že toto som už kdesi videl. Autor navodil atmosféru pohody snímkami morskej zátoky. Nad ňou, na svahoch, prvé skvosty čilskej sukulentnej

flóry. Krátky výlet v okolí zátoky s ukážkou kaktusov, ktoré je tam možné vidieť. A už sa vydávame stredozemím po Chile.

Z celej trasy mám v poznámkach len dve zastávky. Prvá je obec San Pedro v horách v oblasti Atacama. Druhá morská zátoka Choros. V nej sme videli

tulene a najmenší druh tučniaka. Vo vnútrozemí zvedavé lišky. Vtedy som si spomenul. Priateľ Milan Zachar pred rokom, prednáška Chile. Trochu opakovania nezaškodí, najmä keď sa jedná o tak nádherné rastliny a prírodné scenérie. A pre mnohých z nás krajinu tak nedostupnú. Videli sme množstvo krásnych rastlín. Spomínam si na slová M.Zachara spred roka, že napriek veľkému množstvu rastlín bolo dosť obtiažne medzi nimi nájsť pár zdravých, nepoškodených, vyslovene fotogenic - kých a kvitnúcich rastlín.

Pán Wohlschlager nám ukázal množstvo pekných jedincov z rodu *Pyrhocactus*. Zmienil sa, že rastú po celom Chile. *Thelocephala*. V poznámkach čítam: „*Thelocephala duripulpa* – nádherná! (repa!)“. Eulychnie, krásne čilske cereusy nádhorne vytínené. No a samozrejme veľa, veľa kopiapoí.

Michael Wohlschlager Foto: M. Mikuš

4. *Thelocactus* v Mexiku, Milan Zachar, SR

Zvykli sme si na príjemný štýl prednášok priateľa Zachara. Aj teraz to bola kvalita. Myslím, že aj pre kaktusárov „zasvätených“ do rodu *Thelocactus* to bola poučná prednáška. Len ľutujem, že som nemal so sebou diktafón. Mal by som tak „kompilát“ informácií o jednom rode krásnych rastlín. Ich výskyt v prírode, príbuzenské vzťahy – prechody medzi jednotlivými druhmi, šírka variability - formy, vhodnosť do kultúry. To všetko odznelo na jednom mieste v krátkom časovom úseku nie dlhšom ako jedna hodina. Spolu s kvalitným obrazovým materiálom. Aká

škoda, že dobré prednášky nezostanú natrvalo a kompletne v mojej nespoľahlivej ľudskej pamäti. Koľko mi to zaberie času, kým sa k takým informáciám dopracujem v literatúre. A Milan to má v hlave, na diapozitívoch a v prenosnom počítači (v notebooku). Večná škoda, páni, čo na prednáškach viete a máte čo povedať, že nemáte dost času na zachytenie prednášky - slova aj obrazu - na médium dnes tak rozšírené. Kompaktný disk (CD). Ja viem, čas sú peniaze a my všetci dnes žijeme príliš rýchlo.

V poznámkach z prednášky mám len

množstvo mien. Heterochromus, conothelos, tulensis, ... atď. Čo s tým? Už viem! Pozveme priateľa Zachara do Trnavy s tou istou prednáškou. A ten diktafón si požičiam.

Poslednou prednáškou sme sa v sobotu rozlúčili. V nedeľu sme s priateľom Cipárom nastúpili do autobusu smerujúceho do Ostravy a okolia. Navštívili sme zbierky pánov Otakara Potyku a Zdeňka Schlezingera. Obe zbierky v Orlovej – Lutyně. Poslednou bola zbierka pána Iva Žideka v Staříči. Všade bolo čo pozerat' a aj nakúpiť.

Vďaka Vám, priatelia z Bratislavy, za vydarené sympóziu! Tešíme sa, o rok do videnia!

Milan Zachar

Foto: Martin Mikuš

Výsevy semien

Blažej Strašifták

Semená kaktusov vysievam od roku 1993. Po pokusoch vysievať v rôznych miskách a krabičkách prikrytých sklom som sa dopracoval k metóde, ktorú používam celkom úspešne dodnes a rád by som sa o svoje skúsenosti podelil aj s našimi čitateľmi.

Používam akúsi obmenu fleischerovej metódy, ktorej presný návod so závaracím pohárom som nepoužíval, pretože ma odrádzala výška pohára a následná predpokladaná, obtiažna manipulácia so semenáčikmi. Báľ som sa, že nebudem vedieť spoľahlivo vybrať malé semenáčiky z hlbokkej fľaše bez toho aby som s tým nemal problémy. Musel som sa o tom pravdepodobne niekde dočítať, už neviem, ale začal som používať krabičky

od nanukových tort. Krabičku pred výsevom dôkladne umyjem a vydezinfikujem vypláchnutím chlórovým prípravkom Savo, ktorý používa v domácnosti manželka. Po vymytí spomínaným prostriedkom krabičku vypláchnem čistou vodou a do dna prepálím spájkovačkou malé dierky.

Výsevný substrát pozostáva z antuky a štrku. Substrát preosejem na zrnitosť maximálne asi tri milimetre. Tieto zložky premyjem, kým nezostane na pohľad čistá voda. Používam dva druhy substrátu. Na rastliny obľubujúce kyslejšie prostredie s hnedou vrchoviskovou rašelinou, a ostatné bez nej. Rašelinu samozrejme nepremývam. Pred výsevom substrát sterilizujem v hrnci na sporáku. Substrát nasypem do

hrnca prikryjem pokrievkou. Na dva litre substrátu prilejem asi pol litra vody. Keď začne vriieť a začne pariť, nechám asi pol hodinu vriieť. Potom ho nechám na vzduchu vychladnúť. Vychladnutý nasypem do spodného dielu krabíčky. Naplním ju po horný lem a lyžicou ho vyrovnám.

Vysievam prevažne kupované semená. Tie skontrolujem vizuálne. Musia byť čisté na pohľad. Ak nie sú, vyčistím ich spôsobom, ako tie, ktoré si chystám z vlastných zdrojov. Po odstránení väčších mechanických nečistôt, ich namočím do slabého roztoku hypermangánu. Vymiešam a nechám pôsobiť. Po chvíli ich prelejem cez jemné sitko. Vyklepem na jemný, toaletný papier a opatrne triem. Na papier sa nalepia nečistoty a zvyšky oplodia. Ak nie som z výsledkom spokojný, zopakujem celý proces znovu až do úplného vyčistenia semien. Tento zákrok považujem za najdôležitejšiu súčasť vysievania a venujem jej náležitú pozornosť. Semená nechám vysušiť a odložím do chladničky. Väčšinou vysievam kupované malé porcie, kvôli doplneniu zbierky a preto mám urobené šablóny na políčka do ktorých vysievam. Na malé, štvorcové krabíčky, obdĺžniky 6x4. Na väčšie, 9x4. Pri výsevoch porcií pod desať semien rozdelím políčka ešte napoly. Výsevný plán potom vyzerá ako samotná šablóna. Skladačky so semenami si podľa poradia nachystám a začnem vysievať.

Samotný výsev vyzerá tak, že si urobím výsevný plán. Do pripravenej krabíčky vybranej podľa množstva por-

cií položím šablónu.

Podľa výsevného plánu vyberám semená zo skladačiek, vysypam ich do liekovky. Pred samotným výsevom ešte morím fungicídny prípravkom napr. Fundazolom. Robím to tak, že špáradlom naberiem malé množstvo prípravku a nasypem do fľaštičky od liekov. Potom nasypem semená. Po uzavretí ich vytrepem vo fungicíde, aby sa ním obalili. Z fľaštičky vysievam rovno do šablóny podľa zápisu v pláne. Po vysiatí polovice plochy šablónu otočím a výsev dokončím. Nakoniec nalejem prevarenú vodu obohatenú slabo koncentrovaným hnojivom a upravenú fungicídnom do nádoby, ktorú mám vyrobenú k tomu účelu a podmokom zavlažím.

Kombináciu fungicídov Fundazol a Previcur používam s prevarenou vodou počas celého obdobia rastu semenáčikov do prvého pikírovania, čo trvá niekedy aj pol roka. Môže sa zdať, že to s tými fungicídmi prehánam, ale jednou chybou tejto metódy je možnosť plošného šírenia húb a hniloby. Preto je tento fungicídový štít namieste. Tiež pokladám za samozrejmosť, každodennú kontrolu výsevov práve z tohto dôvodu.

Mohlo by sa zdať, že by sa tento spôsob dal vylepšiť použitím kvetináčov vložených do krabíčky, kde by sa plošnému šíreniu húb zabránilo. Používal som aj tento spôsob, ale zdá sa mi, že povrch substrátu v kvetináčoch vysychá na môj vkus príliš rýchlo.

Po vysiati polovice plochy šablónu otočím a výsev dokončím

Foto: autor

Skleníky, ... alebo letom svetom konštrukčných materiálov

Ing. Róbert Cipár

V dnešnom informačnom okienku zo sveta internetu sa budeme venovať problematike materiálov, ktoré je možné použiť na pokrytie zariadení určených na pestovanie kaktusov t.j. materiálov, cez ktoré dostávajú zdroj svojho rastu - slnečnú energiu. Názorov je veľa, tlak reklamy obrovský a éra, keď bolo k dispozícii len sklo, je dávno za nami. Pokúsil som sa prejsť si zopár stránok prinášajúcich informácie o materiáloch použiteľných na prekrytie pestovateľských zariadení a zoradiť ich vlastnosti do tabuľky. Zameril som sa na materiály, ktoré sú schopné poskytnúť ochranu po –

čas celého roku a používajú sa na krytie celoročne používaných pestovateľských zariadení. Väčšinu informácií som získal z webových stránok firiem zaoberajúcich sa distribúciou nižšie uvedených materiálov resp. z odbornej literatúry. Dúfam, že Vám uvedené informácie pomôžu zorientovať sa a zvoliť optimálny variant pre Vaše podmienky.

materiál	SKLO	POLYKARBONÁT	PLEXISKLO
obchodný názov	HELIOS	LEXAN MAKROLON	PLEXIGLAS
nárazová odolnosť	nízka	vysoká (netvorí črepiny)	vysoká (netvorí črepiny)
priepustnosť svetla	88-90%	71-81% podľa hrúbky	až 91% v prevedení číry
priepustnosť UV	obmedzená (okrem špeciálnych skiel)	neprepúšťa ochranná UV vrstva	prepúšťa
hmotnosť	vysoká 15kg/m ²	nízka 1,7kg/m ² (hrúbka 10mm)	nízka (porovnateľná s PK)
prevedenie	plné	plné, komôrkové	plné, komôrkové
ostatné vlastnosti	nehýbateľné, termostabilita, cenová dostupnosť, vysoká životnosť, vysoká priepustnosť tepla	ohýbateľné (za studena), termostabilita (-40-+115°C), cenová náročnosť, zníženie nákladov na konštrukcie, tepelnizolačné vlastnosti, široký sortiment hrúbok	ohýbateľné (za studena) termostabilita do 100°C, cenová náročnosť, zníženie nákladov na konštrukcie, tepelnizolačné vlastnosti, úprava proti roseniu vo vnútri komôrok
koeficient prestupu tepla	5,8 (pri hrúbke 6mm)	2,8 (pri hrúbke 10mm)	2,9 (pri hrúbke 16mm)

Eulychnia PHILIPPI.

Mário Snopka

Sú to obrovské stromovité cereusy, rastúce do výšky až 7m, niekedy menšie, krovité, pololežiace, odnožujúce od bázy, zelené až šedozelené. Na areolách, hlavne v mladosti, majú bielu až sivú plšť, hustú a dlhú, čo tieto rastliny zatriktívňuje. Tieto rastliny sa v zbierkach často nevyskytujú, aj keď ich vlnaté areoly, dlhé ostne a pomalý rast sú veľmi pozoruhodné a skrášlia každú zbierku v ktorej sa nachádzajú.

Kvitnú až po dosiahnutí určitej výšky. Kvety majú zvončekovité až lievikovité, väčšinou biele, alebo bledoružové. Pochádzajú zo suchších oblastí Peru a Chile. Podľa týchto predpokladov nepotrebujú moc vlhky, ale veľa slnka a až v jeseni vyžadujú zvýšenú zálievku a v zime chladnejšie okolo 5°C.

Podľa vlastných skúseností semená kľúčia dobre a semenáčky síce narastajú pomaly, ale sú dosť odolné. Dvojročné rastliny majú asi 0,5-1cm a sú zahalené plšťou z ktorej vykukujú dlhé ostníky. Po navrúbení na echinopsis, alebo Erioc. jusbertii veľmi rýchlo narastajú, strácajú svoj prirodzený vzhľad, za rok narastú asi 3-4 cm.

Semená sa dajú zakúpiť z ponúk firiem Köhres – Nemecko, Mesa Garden - USA, ZP Chrudimský kaktusář - ČR, prípadne iné, vcelku dostupné, väčšinou s udaním náleziska.

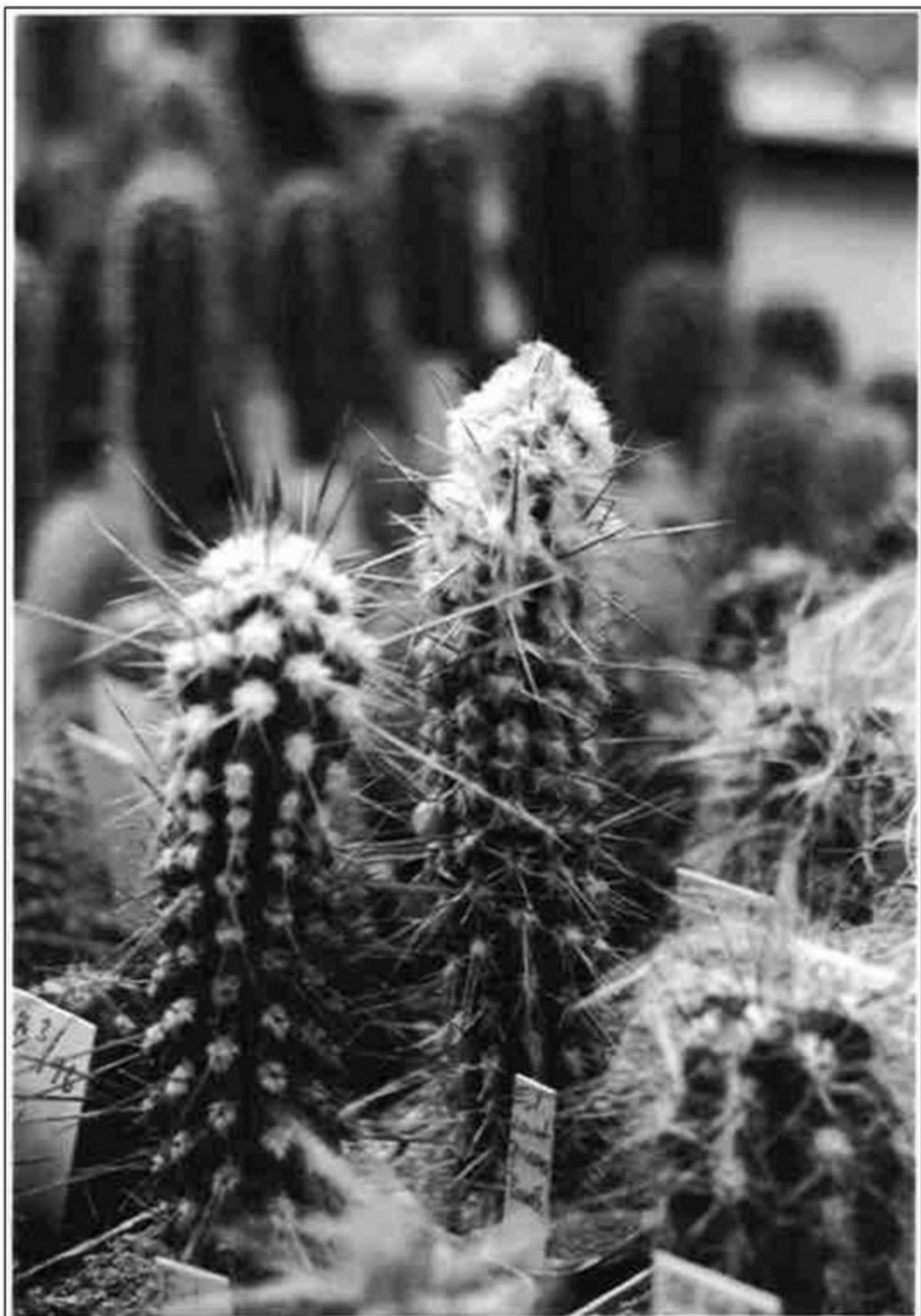
Eulychnia breviflora PHILIPPI.

Nájdeme ju aj pod synonymami E. spinibarbis, alebo E. procumbens. Telo 2-3m vysoké, šedozelené, 6-10cm silné, niekedy poliehajúce. Má 12 rebier, ktoré sú tupé, vrúbkované, areoly s čiernohnedou, neskôr šedohnedou plšťou. Ostne tmavohnedé, šednúce, priame, okrajových 10-22, niekoľko mm až 3cm dlhé, stredových 3-6, 5-15cm dlhých. Kvety bledoružové až biele, 6cm dlhé niekedy až 8cm, 5-6cm široké, bez vône.

Eulychnia saint - pieana RITTER.

Je to najkrajšia rastlina z tohto rodu. Telo krovité až stromovité, 2-4m vysoké, 7-10cm široké, tmavozelené, odnožujúce od bázy. Rebier 10-15, tupé, vrúbkované. Areoly guľaté, s veľmi bohatou svetlošedou plšťou, tvorí až husté vločky. Ostne tmavohnedé, šednúce, okrajové 8-12, ihlicovité 0,5-2cm dlhé, stredové 1-2,5 až 10cm dlhé. Kvety 6-7,5cm dlhé, 5,5 -7cm široké, biele, bez vône.

Rod obsahuje ešte rastliny ako E. acidia, E. castanea, E. barquitenensis, E. longispina, E. iquiquensis, E. morrmorenensis, E. aricensis, všetky sú veľmi pekné a zaujímavé.

Eulychnia saint-pieana - pieana zo zbierky Petra Kupčáka.

Foto: Martin Mikuš

Argentína

Mário Snopka

Argentína sa rozprestiera od 22°-55° južnej šírky a 53°40' - 73°30' západnej dĺžky. Hlavné a zároveň aj najväčšie mesto s asi 3 mil. obyvateľov je Buenos Aires, ležiace len niekoľko kilometrov od hraníc štátu Uruguay. Argentína zaberá väčšinu mierneho pásma Južnej Ameriky na východnej strane Ánd. V najširšom mieste dosahuje šírku 1580 km. Krajina je rozdelená na tri hlavné oblasti. Severné Gran Chaco a medziriečie (známe ako Entre Rios - zem medzi riekami) tvorí rozsiahle nížiny často pokryté lesmi. Južne na ne naväzuje Laplatská pampa, obrovská trávnatá plocha, rozprestiera júca sa na 650 000 km². Najjužnejšie časti krajiny, na juh od rieky Colorado je Patagónia, vysočina s prevažne trávna - tým porastom. Podnebie v Argentíne sa od severu na juh mení. Vysoké pásmo Ánd bráni vzdušnému prúdeniu z Tichého oceána, aby preniklo do vnútrozemia. Patagónia je na juhu suchá a polovysušená zem, na rozdiel od Chile, ktoré leží na druhej strane hôr. V Pame a Entre Rios prichádzajú zrážky od východu s priemerom 100 cm. Na pobrežie, smerom do vnútrozemia sú zrážky menšie až o 50%. V Santiagu del Estero sú januárové priemerné teploty 29°C a júnové okolo 14°C. Teploty v Buenos Aires dosahujú v januári 21°C a v júni 10°C, zatiaľ čo v Patagónii je okolo 11°C až 2°C.

Argentína je v poslednej dobe viac navštevovaná, ale ešte stále veľmi nedostatočne prebádaná, preto sa tam nachádzajú stále nové druhy rastlín, ako

aj kaktusov a práve tie nás zaujímajú najviac. Tak ako každá juhoamerická krajina, aj Argentína má niektoré druhy, ktoré sa vyskytujú aj v iných štátoch ako Paraguay, Uruguay, Bolívia, Chile, či Brazília s ktorými susedí. Ako prvý kaktus si predstavíme rod *Acanthocaly* - cium. Sú to guľovité až mierne stĺpovité rastliny, narastajúce 5-20cm výšky a 9-13cm šírky. Väčšinou sú husto vyostnené. Kvety sú rôznych farebných odtieňov. *A. violaceum* má krásny fialový kvet, *A. glaucum* žltý s červenkastým okrajom, ale telo tejto rastliny je šedo zelené až šedo modré. Ďalším zaujímavým rodom je nie veľmi početný *Austrocactus* s najznámejším predstaviteľom *A. patagonicus* so silnými hákovitými ostňami rôznej dĺžky a ružovým kvetom. Jemu je dosť podobný *A. bertnii*. Veľmi cenenou rastlinkou je aj „černochova ruka“ *Austrocylindropuntia clavaroides*, má články kyjovitého vzrastu a krátkymi, bielymi a jemnými ostníkmi, kvitne žlté. Poznáme aj iných predstaviteľov rodu *A. inarmata*, *A. pachypus* a mnoho iných. Najmenšou miniatúrou Argentíny je *Blossfeldia liliputana* ktorá sa zväčša nachádza v Bolívii. Samozrejme ani Argentínu neobišli *Cereusy* ako *Cereus aetiops*, *C. argentinensis*, *C. forbesii*, *C. chalybaeus*, ktorý zasahuje až do Brazílie. Veľmi známe sú aj *Cleistocac* - tusy ako *baumanii*, *jujuyensis*, ale určite najznámejší *smaragdiflorus*. Jedinečným rodom tejto krajiny je *Denmoza*. Sú to veľmi krásne vyostnené rastliny, dorasta-

júce do výšky asi 1,5m a šírky 15 - 30cm. Majú jedinečne červené kvety a kvitnú už pri rozmeroch 8-10cm. Poznáme *D. erythrocephala*, *D. rhodantha*, pochádzajúce z provincie Mendoza. Najznámejšie rastliny tohto štátu sú bezpochyby rod *Echinopsis*. Dalo by sa ich tu opísať obrovské množstvo, ale spomeniem len tie najznámejšie, *E. aurea*, *candicans*, *eyriesii*, *kermesina*, *leucantha*, *leucoma* - *oxygona*. Skoro všetky sa vyskytujú aj v štátoch Brazília, Paraguay a Uruguay. Aj *Eriocereusy*, ktoré sa u nás väčšinou používajú ako podnože na vrubľovanie sa vyskytujú v Argentíne. Sú to plazivé rastliny kvitnúce v noci, veľkými kvetmi o veľkosti okolo 15-20cm, väčšinou biele. Spomením *E. jusbertainii*, *martinii*, *bonplandii*. Ako miniatúrny rod je určite

Frailea v zastúpení najznámejších *F. pumila* prípadne *addoneus*. Najrozšírenejšími rastlinami sú samozrejme *Gymnocalyciá* rôznej veľkosti od obrovských gúľ *G. saglionis* až po miniatúrne *G. bruchii* (*lafaldense*), s odstavajúcimi dlhými ostňami *G. gibbosum* znášajúce aj chlad okolo 0°C. Prekrásne rebrovaných a narastajúcich do 10cm *G. oculatum* a určite s výnimočným vyostnením *G. spegazzinii*, dokonca sa nájde aj s jedným ostňom *G. vatterii*. Nájde sa tu aj menej pestované rody ako *Lepismium* a *Rhipsalis*, epifyty rastúce v korunách stromov, rastu buď vzpriameného ako *cruciforme*, alebo visiace *lorentzianum*. Taktiež sa tu nachádzajú zástupcovia rodu *Lobivia*. Známe sú predovšetkým *L. famatimensis* so žltými kvetmi a vysokými 4 - 5cm

Gymnocalycium spegazzinii

Foto: internet

Nájdeme ich aj pod názvom Reicheo – cactus. Určite poznáte aj *L. jajoianu*, *L. marsoneri*, poliehavú *L. silvestrii* (*Chamaecereus*), *L. sublimifloru* a mnoho ďalších. Určite sú zaujímavé rastliny rodu *Maihuenia*, z Argentíny zrejme najznámejšia *M. patagonica*, trsovitá, veľmi variabilná, zaujímavá opuntia. *Maihuenopsis* sú tiež opuncie s guľatými článkami, rastúce v Patagónii. Môžeme spomenúť úžasne vyostnenú, papierovitými, 5cm dlhými ostňami *M. hickenii*, *M. glomerata*, *M. darwini*. *Mediolobivia* sa dnes už síce zaraďuje do rodu *Rebutia*, ale ja ich spomeniem ako *Mediolobivie*. Sú spočiatku malé, neskôr mierne vyťahnuté s rôznofarebnými kvetmi. Určite zaujímavé sú *M. einsteinii*, *M. eos* a iné. Argentína sa preslávila aj výskytom *Neowerdermanie vorwerkii*, na severe štátu pri Bolívii, kde je tiež výskyt tejto rastliny. Je to len 6-8cm veľká rastlina so silným repovitým koreňom s menej výrazným vyostnením. Ani *notocactusy* neobišli tento na kaktusy bohatý štát. Je to veľmi rozšírený rod, čím je dôkaz aj výskytu *N. ottonis*. Vyskytujú sa aj *N. linkii*, *N. submammulosus*, *N. tephraanthus*. Samozrejmosťou sú aj opuntie. *O. argentina*, *O. arechavaletai*, maličká *O. armata*, valcovitá *O. discolor*, červeno-kvetá *O. erectoclada*, *O. kiska-loro*, ako keby vyťahnutá. Nájdeme tu na severe aj *Oreocereus celsianus* a *O. trolii* krásne vlasaté *cereusy*. Paródie sú tiež doménou Argentíny ako *P. aureicentra*, *P. aureispina*, *P. chrysacanthion*, *P. penicillata*, *P. setosa*. Takto by sa dalo veľmi veľa menovať. Pfeifera *ianthothele*

je epifyt rastúci na stromoch, so stonkami dlhými 30-50cm. Zaujímavé sú aj *pterocactusy*, rastúce v Patagónii. Sú to niečo ako opuntie, vytvárajú repu a väčšinou dlhé tenké články, ako *P. gonjianii* s ružovým kvetom, *P. megliolii*, *P. tuberosus*, alebo malé stĺpiky *P. fischerii*, husto vyostnený *P. valentini* s hnedým kvetom, ale aj guľovité *P. raucanus* skoro bezostný a nádherný, podobný severoamerickej *Toumeya*. *P. australi*, ale keď zakvitne, *Toumeya* nemá šancu. *P. australis* má asi 5cm široké červené kvety.

Rebutie pozná určite každý. Tu rastú *R. senilis*, *R. diminuta*, *R. mutabilis*, *R. fabrisii*, *grandiflora*, *miniscula*, *hoffmanii* a mnoho ďalších. Nemôžeme nespomenúť ani tak krásne rastliny ako *Pyrhocactus*. Prekrásny, modrý guľovitý s čiernymi ostňami 9-20cm v priemere má *P. megliolii*. Známe sú aj *P. crispus*, *P. sanjuanensis*, taktiež modrý *villicumensis* a najatraktívnejší *P. umadeave* rastúci do veľkosti 25cm, husto bielo vyostnený a jeho čiernoostná varieta *marayensis*. Tak ako v Bolívii aj tu sa vyskytuje obrovská 5-8m vysoká *Stetsonia coryne*, vyzbrojená silnými až 8cm dlhými ostňami. Medzi obrovské guľovité kaktusy patria aj *Soehrensia bruchii* a o niečo menšia *S. korethroides*, s červenými kvetmi podobnými *lobívii*. *Tephrocactusy* rastú na juhu, ale dajú sa nájsť aj na severe. Najznámejšie sú *T. articulatus*, *T. alexandrii*, *T. geometricus*, *T. molinensis*, husto vyostnený *T. weberi* a chlpatý *T. rauhi*. Z *Trichocereusov* sú to *T. aldangelensis*, *T. angelesii*, *T. haucha*, *T. grandiflorus* a najznámejší.

T. pasacana. Nájdete tu aj jednu Weingartiú na severe a to *neumaniana*. Sú tu aj *Wigginsie* ako *erinacea*, *sessiliflora*, *corynoides*.

Celý kaktusársky svet uprel svoj zrak pri objave R. Kieslinga a J. Piltza na rastlinu *Yavia cryptocarpa*, ktorá patrí do príbuzenstva *Blossfeldia*, *Cintia*, *Neowerdermania*, *Weingartia*. Rastie v nadmorskej výške 3700m. Rastlina má 5-15mm výšku a 13-30mm šírku.

Yavia cryptocarpa

Foto: internet

A na záver? Dá sa povedať, že Argentína spolu s Bolíviou má najväčšie zastúpenie v našich zbierkach, pre ich obrovskú rozmanitosť. Dúfam, že záujem o tieto rastliny neupadne, ale bude si získavať ďalších pestovateľov.

KLIMATICKÉ DÁTA - DLHODOBÉ PRIEMERY

stanica (poloha)	zemepisná šírka	nadmorská výška	januárová teplota °C	júlová teplota °C	Ø ročná teplota °C	zrážky za rok mm
SALTA	27°45' juž.	1182	21,8	11,3	17,4	696
CORRIENTES	27°28' juž.	60	27,6	16	21,7	1215
CORDÓBA	31°24' juž.	425	24,1	10,3	17,2	703
SAN JUAN	31°37' juž.	630	25,6	8,4	17,1	96
BUENOS AIRES	34°30' juž.	25	23,1	9,4	16,2	1008
MAR DE LA PLATA	38°08' juž.	24	19,7	8,1	13,7	802
ESQUEL	42°54' juž.	568	15,6	2,7	9	535
USHUAIA (PATAG.)	54°49' juž.	7	9,5	1,2	5,4	585

Pterocactus megliolii

Pterocactus megliolii

Trichocereus pasacana (semenáč)

Blossfeldia liliputana

Trichocereus pasacana (kvety)

Denmoza rhodacantha Fotky: internet

